



ABONAMENTE

Pe un an 10 Lei
 Pentru preoți și învățători . . . 8 *
 Anunțuri și reclame
 după învoială

ORGAN AL TINERIMEI DOBROGENE

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

DIRECTOR ȘI PROPRIETAR
CONST. N. SARRY
 REDACȚIA : București, Str. Primăverei 35
 ADMINISTRAȚIA
 Constanța, Piața Independenței 32

Indepărtarea și fuga fostului director

AL

BÂNCEI DE SCONT

— Succesul nostru —

Cele ce se petreceau la Banca de Scont din localitate devenind de notorietate publică, în urma campaniei întreprinse de noi; pe de altă parte, Banca fiind amenințată de faliment, față de numeroasele cereri de restituire a capitalurilor depuse acolo spre fructificare,—și care întreceau cu mult capitalul social,—Consiliul de administrație al numitei Bănci a trebuit să se desolidarizeze de actele directorului Irimia Blebea — cocoțat acolo printr'un concurs de împrejurări suspectate de foarte multă lume—și să dispună îndepărtarea lui.

Înainte însă de a-l cere și obține demisiunea, Consiliul, care, după o examinare sumară a gestiunii Băncii, avea indicii temeinice asupra relei administrații și chiar incorectitudinii deochiatului director, a pretins acestuia o ipotecă asupra mai multor din imobilele sale, pentru suma de 105.000 lei, pe care imaculatul Blebea s'a grăbit s'o și dea, pentru a nu agrava bănuelile și a câștiga astfel timp să se dosească.

În același timp cere o permisiune de o zi jumătate și, sub pretext că merge după afaceri personale, la Cernavoda, ia trenul și fugе, luînd cu dînsul cheile dela casă și avînd grija să se prevadă cu un revolver, chiar în seara disparițiunii, Mercuri 11 c.

De atunci a plecat și dus este... Cele ce se descoper în urma lui și care cititorii le vor găsi în corpul ziarului, întrec cu mult isprăvile tilharilor de codru.

Succesul nostru este astfel desăvîrșit. Imaculatul și intangibilul pînă acum d. Blebea, a trebuit să dispară, strivit sub nemăsurata povară a propriilor sale păcate!

S'a găsit însă, și cu această ocaziune—atunci cînd am deschis campania contra „onorabilului” în chestiune — persoane, care să ne facă proces de intențiune și să suspecteze buna noastră credință. Nici un invectiv n'a fost cruțat la adresa noastră și acțiunea întreprinsă de noi, era înfățișată ca o tentativă criminală contra unei instituțiuni românești...

Dacă a da în vileag manoperele necorecte ale unui om, fie el descendent „pur singe” de al lui Traian, înseamnă a face operă de «streinism», atunci deie-ni-se voie să socotim o fală lipsa noastră de «patriotism»!

Const. N. Sarry.

IMPRESII

Nu cunosc meserie mai ingrătă decît aceea a ziaristului. Ori cîtă binevoitoare precauțiune ai lua, totuși, ajungi în cele din urmă să te dușmănești cu foarte multă lume, — cu această lume care nu uită decît... binefacerea!

„A da la gazetă!” a ajuns astăzi satisfacțiunea supremă chiar pentru neștiutorii de carte, — așa că nu e zi, să nu fim solicitați noi, conducătorii de gazete, ca să ne facem ecoul tuturor rivalităților și al ciocnirilor a tot felul de interese și patimi dintre acești „regi ai animalelor”, cari se mînescă între dinșii mai rău ca cîinii.

Nu poți refuza în totdeauna, iar uneori chiar deloc: din acela, la a cărui dispozițiune ai pus coloanele publicațiunii tale, îți faci un prieten așa zis „de căciulă”; din cel „dat la gazetă” îți vei face un dușman, care nu îți-o va uita cu una cu două...

Situațiunea conducătorului unei gazete devine mai delicată și mai anevoioasă, atunci cînd se agită de o chestiune a sa personală.

Gazetarii, suntem și noi oameni, cu toate slăbiciunile și cu toate trebuințele acestora. Și dacă e greu și uneori cu neputință, ca să refuzi serviciul tău profesional unei cauze streine, apoi lupta ce se dă în tine, între convingeri și principii deo parte, și între interesul și patima de altă parte, devine și mai acerb, cînd e vorba de o chestiune personală...

În ceea ce mă privește, n'aș putea susține, că în ocaziuni analoge am invins totdeauna convingerile și principiile; dar pot spune, că atunci cînd acestea au cedat, sacrificiul lor mi-a pricinuit mare și îndelungată durere sufletească.

Impresiile acestea mi le sugerează campania din ultimele zile, dusă de subsemnatul contra fostului director al Băncii de Scont din localitate.

Omul acesta, fără să-i fi făcut vreodată vr'un rău, s'a comportat față de mine cu multă nedreptate și îndrjire. I am suferit cu multă resemnare toate atacurile și poate că nici acuma n'aș fi dat drumul tuturor pornirilor mele, dacă nu vedeam în cele din urmă, că arivismul din omul acesta devenise un pericol pentru foarte multă lume.

L-am răpus — o regret: dar victoria mea nu se datorește atît desfășurării tuturor forțelor mele de luptă, cît dreptății cauzei, în serviciul căreia le-am pus pe acestea.

CE-SAR

VIAȚA SOCIETARĂ LA CONSTANȚA

Considerațiuni asupra spiritului de asociație la Români

Dumnezeu, cu toate că trăește singur în palatele sale—lucru ce n'aș atesta—dînd făpturei sale de a șeasa zi de tovarăși pe Eva, a afirmat și confirmat necesitatea vieții societare.

„L'union fait la force” și „unde-i unul nu-i putere”, aceste două adevăruri stabilite și respectate astăzi de indivizi și de națiuni, mă dispensează de a mai insista asupra acestei teme; necesitatea și foloasele ce decurg, sunt demonstrate de istorie...

De cît, Românul pare că nu e pătruns încă de importanța acestui mare adevăr și lipsa unui simț de asociație și solidaritate se remarcă în toate ramurile activității sale. Numai acolo unde

e nevoie comună și bine resimțită i-a impus să se gîndească și la o acțiune ofensivă sau defensivă comună; numai acolo, unde un mediu, superior lui ca cultură, i-a impus felul său de acțiune și de trai; acolo numai s'a putut semna și un curent favorabil ideii de a trăi sufletește într'un comun acord cu alții, lucrînd spre o țintă comună, împărțînd binele și răul; numai în asemenea împrejurări românul și-a impus viața societară.

E destul să amintesc de băncile populare din Transilvania — adoptate acum și la noi—de societățile studențești culturale sau de ajutor din țările apusene, în deosebi germane, primele impuse de o opresiune generală și de toți resimțită, secundele dictate de spiritul predominant în acele țări și poate, în primii ani, înființate dintr'o pornire de imitație — o altă „calitate” a Românilui.

Din contră, acolo unde nu a intervenit o înrîurire străină sau o nevoie bine simțită, Românul n'a căutat să strîngă relațiunile de prietenie, să coordoneze viața lui cu a compatrioților săi, să pună voința și puterea sa la dispozițiunea unui tot, fie cît de mic, din care să facă și el parte, n'a căutat în sfîrșit să își asigure un ajutor mutual pentru momente de încercare ale soartei.

La Români instalați în țările neolatine, locuite de popoare cu caracter identic cu al nostru, cu același fond sufletelesc ca noi, unde un egoism rău înțeles nu și-a curmat ravagiile încă, sentimentul de asociație și de solidaritate a rămas în fașe. Chiar dacă ici și colo, instinctiv, se semna cîte o tendință mai sănătoasă din acest punct de vedere, dacă cîte o flacără, dătătoare de un nou fel de viață, cerca să pîlpăie, era imediat înăbușită de curentul predominant înăscut și alimentat de mediul înconjurător.

Cîte cercuri literare, culturale, științifice și mai știu eu cum intitulate, nu s'au căutat să se înjghebeze de către studenții români din Paris? Nici unul n'a reușit să se mențină. Și de ce? Nu erau atît de vină românii, cît Franța!

La Geneva, centru eminent francez în 1899 grație unor stăruințe titanice ale consulului român din localitate, d. G. Fazy, se reușește a se pune bazele unei societăți românești. Trebuie să știți, că peste un an din 14 membri activi al societății, 15—citiți cincisprezece—candidați la președenție! Membrii demisionați își arogau drepturi asupra acelu scaun.

Din contră, în țările germane, locuite de popoare cu o fire mai proprie secolului nostru, dotate cu un spirit neșovăit de asociație, cu un program de activitate mai practic și românii, gustînd din binefacerile unui trai în asemenea condițiuni, au căutat să se dedea cu dînsul, rușînd astfel cu un trecut dăunător.

Societăți ca: *România Jună* din Viena, *Petru Maior* din Budapeste, *Societatea studenților români* din Zurich, ființează de zeci de ani, iar altele noi, spre pildă la Munich, continuă să se formeze.

Dacă am insistat mai mult asupra societăților de peste hotare, a fost ca să viu în ajutorul premizei ce pusese și al doilea, pentru ca să fiu complet în istoricul temel, de oarece asociabilitatea la noi e o marfă importată, ca multe altele.

Jară de vorbe

Trecând la o altă ordine de idei, trebuie să ne oprim la următoarea constatare:

Trăim într-o țară eminentemente agricolă—sună un învechit dicton.—Eu îmi voi permite să susțin fără cea mai mică ezitare, că *trăim într-o țară eminentemente guralivă*—ca să nu zic *flecară*.

Aci trăim ca să vorbim și vorbim ca să trăim! Pentru o infimă parte *tăcerea-i ca mierea*; pentru cea mai mare parte, *cineva tace, fiindcă n'are ceva bun de spus*.

„Strămoși, dormiți în pace! Flecărescu vorbește...”—exclamă într'un moment de dureroasă inspirație d. Mehedinți.

Vorba, cu toate că numai cu ea nu se face *ciorbă*, cu toate că e *sărăcia omului*, totuși e foarte prețuită în țara românească. Ea crează oameni și situații. Ea conduce indivizii și societatea; pe terenul ei caută fiecare să se evidențeze.

Vorba *sboară* însă; ea e vânt, ca vântul trece; pe vorba goală nu se poate sădi nimic, nici nu se poate rezema ceva cu nădejde și trăinicie.

Discuțiile inutile degenerază în ceartă

Apropiind constatările de mai sus, ne vom convinge îndată că lipsa de solidaritate la Români trebuie atribuită defectului din urmă. Cauza care face ca această condițiune apriorică de progres și trai mai bun să nu poată fi îndeplinită, e tocmai predispoziția pentru vorbă multă.

N'apucă să se strângă ciți-va în cerc, într'o grupare, fără ca vorba grasă și umflată să nu caute din prima zi să troneze acolo. Și cum nu avem la îndemină cultura aceea întinsă și bogată, care oferă discuții într'alte domenii superioare, e natural, pentru ca să ne putem pune în evidență pe terenul vorbelor, care singur aduce la suprafață, să ne învîrtim cu discuția în jurul unui cerc restrîns, acel al personalităților—și iacă de ce discordia și imposibilitatea de a lucra în comun.

Societățile din Constanța

Localizînd chestiunea și aruncînd o privire retrospectivă asupra vieții societare din Constanța, ne vom lovi și de una ca și de cealaltă din constatări.

E locul să trecem în revistă în mod sumar, toate societățile ce au avut și au ființă în orașul nostru.

Să începem cu *Tomis*, societate de ajutor mutual și economie a funcționarilor publici din localitate. Duce o viață nu tocmai sgomotoasă și pompoasă—dar o duce și aceasta din cauză că comitetul asociațiunii, în mare parte compus din oameni cu scaun la cap, face tot posibilul ca membrul să se întilnească cît mai rar și să se vorbească astfel cît mai puțin.

Societatea de ajutor a meseriașilor din Constanța. E încă proaspăt în mintea tuturor tristul spectacol ce a dat această societate acum trei ani—cînd oameni bătrîni cu pozițiuni alese, au pus mîinile în șolduri și s'au batjocorit ca țigani. Se recursează chiar la intervenția parchetului. Devenită la un moment dat „Societate de ajutor mutual” numai între cițiva, astăzi această societate își tirăște zilele ca vai de lume.

Să trecem la răposata societate *Ovidiu*. Cîte iluzii spulberate, cîtă muncă rodnică risipită, ce jaf și ce amărăciune! O societate care parvenise să strîngă în juru-i toată elita intelectuală a Constanței și să facă să se vorbească de numele ei departe—o societate care răușise să dea acestui oraș un lucru prețios și necesar—o bibliotecă foarte bogată și o sală de lectură—o societate căreia familia gingașului poet Traian Demetrescu îi dăruise tot ce acest copil făr-de-noroc lăsase ca amintire pipăită în casa părintească—un considerabil număr de volume de literatură străină—de o societate ca asta s'a ales praful și cenușa:

Și cauza? Ca și la societatea meseriașilor de mai sus, s'a căutat să se introducă *politica*—nenorocita politică—care singură dintre toate ramurile cunoștințelor omenești nu reclamă decît vorbe.

Cum vedeți, vorbe și iar vorbe.

„Societatea de literă, arte și sport”. Ce frumos petrec invitații la seratele acestei asociațiuni, unde s'au ținut multe conferințe interesante, s'au

organizat atîtea serbări distractive, s'au audiat atîtea concerte date de orchestra și corul „Reuniunii musicale Gavriil Muzicescu”, societate și aceasta, mai întil aparte, iar astăzi fuzionată cu cea dintîi.

Dac'ați ști însă, ce se petrece printre culise și ce discuții au loc la ședințele comitetului și la adunările generale! Trivialități, copilării deslănțuite de patimi, fleacuri, vorbe de clacă, demisii,—iată sumarul unei ședințe a acestei societăți, care orice s'ar zice, este de elită.

Dacă a împiedicat ceva pînă acuma dezagregarea „Societății de literă, arte și sport” sunt seratele dansante! Numai dansul—după care mor atîți și atîtea—mai înmoaie nervii membrilor numitei societăți.

„Cultura”, cerc de lectură a tinerimii din Constanța.

Cu toate că sub-semnatul e vice-președinte al acestui cerc, nu știe dacă mai există. Sunt informat numai, că arhiva, biblioteca și mobilierul nostru se găsește în bucătăria unui om strein de societate...

„Clubul meseriașilor”, reînființat nu știm pentru a cîte oară, de curînd. Niște placarde afișate, zilele trecute, pe zidurile orașului nostru și de care, de rușine, nu ne-am ocupat, arătau în ce hal se sfîșie și se batjocoresc niște oameni, cari, la un loc ar putea face ceva.

„Cercul funcționarilor publici din Constanța”, înființat acum cîteva luni, pentru ajutorarea mutuală a membrilor săi. A început-o bine. Numai de nu i-ar fi de deochi!

Nu de mult s'au pus bazele unei „Societăți pentru ajutorul copiilor săraci”. Frumoasă inițiativă.

Dea-le Domnul măcar la aceștia cari se înțeleg, perseverența și tăria de caracter necesară, pentru ca întreaga lor activitate s'o consacre în fapte—fapte cit de mici—căci numai *faptele* singure pot să suprimă *vorbele*, care constituie gogorița ce suprimă încă din fașă ori ce încercare de viața societară. S.

RETEVEIE

Portret incomplet

Un confrate, a cărui sinceritate nu vrem s'o bănuim, își permite plăcerea de a ilustra ultimul său număr cu portretul și biografia fostului director al Băncii de Scont din localitate, fără știrea și consimțimintul acestuia, bine înțeles prezintîndu-l ca pe un „fruntaș dobrogean” născut în zodia... „Norocosului”.

Pentru ca portretul să fi fost complet, confratele în chestiune trebuia să fi pomenit de activitatea desfășurată de d. Blebea prin Moldova, unde a lăsat urme „netirse”, cum și de recenta d-sale eșire triumfală dela instituțiunea, în fruntea căreia eșise, ca un parazit sătul.

În tot cazul panegiricul desinteresatului nostru confrate a făcut efectul... „cîntecului lebedei”.

P. S. În ultimul moment aflăm, că serviciul de siguranță a cerut dela confratele în chestiune portretul pomenitului „fruntaș”, pentru ca să poată întreprinde urmărirea.

Rolul d-lui Vărnăv

Confratele „Dimineața”, vorbind de cazul Blebea, după ce constată toate fraudele comise de acesta, susține că d. Vărnăv, prefectul județului, ar fi jucat și în această afacere un rol...

Ca unii ce suntem bine informați, confirmăm relațiunea numitului confrate.

Da, d. Vărnăv, l-a învățat pe imaculatul Blebea cu care nu avea nici un fel de relațiune, să fure și să-și ia câmpii.

Predestinație

Să mai zici că ceace ți-e scris, nu-ți este pus în frunte!

Cine altul decât Irimia, era mai predestinat să dea cu oiștea în gardul... Băncii de Scont!

A spălat puțin!

Tot felul de versiuni circulă asupra locului unde s-ar fi refugiat fostul director al Băncii de Scont.

Una sigură pare mai verosimilă: Dănsul s'a dus la Techirghiol, unde posedă o instalație de băi, pentru ca să spele o puțin!

Depuneri periclitare

Cu toată seriozitatea ei dureroasă, chestiunea Băncii de Scont se pretează și la calambururi nostime.

Așa, între alții cari se vîicărează erî în fața casei care se spîrgea, era și d. Hagi Ghiță, cunoscutul casier teatral, care se văita că ar fi depus acolo bilete în valoare de 60.000 lei, — bilete de teatru, vechi, nevîndute!

ARMAND SILVESTRE

VRĂJITORIE

I

Povestea asta e pentru aceia cari nu țin seamă nici de timpul, nici de locul unde se petrec lucrurile; e pentru visătorii cari detestă pînă și vestimentul realității sau pentru cugetătorii cari știu că puțin importă tot ce este decor, atunci cînd e vorba de eterna dramă a sufletului omenească.

Pururea, în gloata veacurilor și în nemărginitul lumii, amorul și-a stabilit urma lui dintre cer și pămînt,—aci prăvălind pe victimele lui în prăpastia infernului, aci purtîndu-le cu el către albastrul tărîm al stelelor. Ce ne interesează pe noi ținuturile și hotarele ce despart abizurile acestor nenorociți? Nici măsura drumului, nici ritmicul cîntec al orologiului nu pot schimba nimic în drumul și în durata acestor sublime perindări între neant și infinit. Nu tot ce umblă, e făcut pentru a urma pe cei ce port aripi. Puternicul zbor al amorului micșorează suprafața lumii și lungimea vîrstelor, el înseamnă pe adîncimea cerurilor urma aceea roșie, care nu e rază din purpura amurgurilor, ci curat singe din singele omenească. Acest meteor are aurori superbe, zenituri orbitoare de sublimitate și melancolice apuneri. El umple firmamentul cu dureroasele lui splendori și îl sfîșie, lăsînd în urmă-i stelele deschise ca niște rîni de lumină.

Or, povestea ce vreau să vă spun e o poveste de amor, și iată de ce ea se poate petrece ori unde veți voi, în ținuturile himerice disprețuite de istorici și de geografi, pe cari le vizitează numai ianțezia îndrăzneată a poeților, în domeniile uitate, pe cari le umplea altă dată gloria mitologiilor și al căror ecou nu ne amintește decît nume goale de orice înțeles, și tărîmuri astăzi inecate în umbra trecutului mult îndepărtat. Ce ați zice bunăoară de Epirul grecesc sau de Casiopia? Nu e așa că aceste nume nu evocă nimic în amintirile d-voastre? nici anumite costume, nici moravuri știute, nici o înlănțuire de fapte prinse una într'alta prin oarecare siguranță? Ei bine, aceste ținuturi se potrivesc de minune povestirei mele, în care orice se poate admite, numai ambițiunea unei restaurări istorice, nu. Și de ce nu? Sunt atîtea alte lucrări cari nu rezidă decît absolut numai cu analiza și zugrăvirea cît mai adevărată a patimilor. Adevărurile precise în spațiu și timp, sunt un lux permis numai celor savanți și, eu unul, nu sunt dintre aceia și nu scriu decît pentru cei curioși asupra stărilor sufletești.

II

Așa dar, oamenii din Epir și cei din Casiopia erau vrășmași de veacuri întregi; dar niciodată vrășmașia aceasta nu fusese atît de mare ca în timpul acesta cînd două regine, rivale din cauza frumuseții lor, se întîmplase să ocupe amîndouă în acelaș timp, tronul celor două țări. Numele lor nu importă. Ar fi trebuit chiar ca acest nume să fie unul și același: numele ce naște dintr'un fil-făit de aripi, din murmurul unui izvor, sau din toate acele voci misterioase cari, în natură, salută în trecere spectrul divin al femeii și care se contopește, pe buzele omului, în șoapta iubirei și în muzica dulcilor sărutări. Țineți minte numai atît că în urma unui război de zece ani în care mulți din supușii lor pierise,—toți ca eroi, cari murise pentru ele, fără nici o părere de rău,—acum se încheiase de voe de nevoe, o pace plină de ură și de gînduri de răzbunare.

Regina Casiopei, născută din singe barbar, avea mai ales multă șiretenie în planurile ei; copil fiind, ea supuse laptele unei lupoaice din Tracia și adăugase astfel o mai mare cruzime firei sale din naștere. Cea din Epir era mai puțin pricepută la tră-

dări, dar dragostea pentru unicul ei fiu îi absorbiase toate puterile sufletului.

Phirus, — așa îl chema pe băiat, — creștea sub înțeleptele percepțe ale filosofului Admet și sub ochii plini de griji ai mamei sale. În timpul de care vorbesc, el era un băiat voinic, de statură bine făcută, blând dar viteaz. Să-l fi văzut numai sărind sărind înfundându-se în pădurile umbrite, în urma ciinilor lui, înfruntând brațele înăbușitoare ale urșilor și colții oțăriți ai mistreților!

El era fala poporului și a mamei sale.

Regina Casiopiei, avea și ea o fată, abia cu doi ani mai mică decât Phirus, și a cărei frumusețe, se vedea de pe acum că avea să dea mult înainte aceea care o adusese la lumina zilei. Olimpia, — așa o chema pe fată, — intru în ea și grația puterii triumfătoare și pe aceea a grației învingătoare. Pe grumazii ei rotunzi și vișoși, cădea în valuri greul părului ei negru, întinzându și zburdalnicile inele pe marmura fragedă și roză a soldurilor. Chipul ei era cu deosebire misterios în frumusețea lui: era luminat de doi ochi adânci, doi ochi ispititori și plini de vraje, părînd aci tari ca două agate, aci moi și umeziți de o duioșie plină de străluciri de rouă.

III

Era tocmai în ziua în care bătrîna vrăjitoare Cunnidia, venise să spuie mamei Olimpiei: — Ce ai da tu să moară Phirus, fiul rivalei tale? — și regina Casiopiei îi răspunse: — Nu știu ce n'ăși da să am această bucurie.

Atunci fermecătoarea îi spusese în șoaptă că avea o iarbă care îi putea folosi. Copila care ar lua acel amestec în câteva zile ar deveni otrava cea mai sigură pentru acela care ar îndrăzni să o iubească. Amantul său soțul ei ar sorbi moartea chiar de pe buzele ei și groaza chinurilor lui ar întrece tot ce putea născoci visul răscolind prin sinistrele Gehene ale Iadului.

— Mamă! eu nu voi putea crede asta nici odată, — repetă nenorocitul amant.

Iar Olimpia care nu știa nimic din toate astea, își așintise ochii în albastrul cerului ca pentru a-l întreba.

— Așteaptă aci, fiul meu, și las'o să vie cu mine puțin. Îți jur pe capul meu că nici un rău nu i se va întâmpla și că o vei revedea numai decit.

Olimpia urmă pe regina Epirului, fără ca cea mai ușoră turburare să-i strîngă buzele amuțite.

Admet privea cu durere pe prințul nimicitor. Deodată regina apără din nou și, înaintînd spre fiul ei, zise:

— Vino!

În sala vecină, pe un pat jos, ale cărui așternuturi fusese sfîșiate de mușcăturile unei agonii, un om se mai sbătea încă, sguduit de sughițuri teribile, cu gitlejul umflat, șucînd cu sete, vinăt la față, îngrozitor la vedere. Era un sclav asupra căruia regina încercase vraja, un sclav trumos de douăzeci de ani, care se aruncase asupra Olimpiei ca pe o pradă și care aspirase acea moarte oribilă, odată cu cel dintîi sărut ce pusese pe buzele prințesei.

— Ei bine, prințul meu? — întrebă atunci blîndul Admet, foarte mîndru de izbînda științei lui.

— Ei bine, fiul meu? — adăugă și regina sărutînd cu o duioșie nebună miua fiului pe care-l scăpase dela moarte.

Dar, cu un gest hotărît, violent, furios, respingînd pe filosof și pe mama lui Incrementă, Phirus se repezi la patul d'înaintea lui și, împingînd cu piciorul cadavru încă moale ce se rostogoli la pămînt, culcă, într'o îmbrățișare nebună, pe Olimpia alături de el și bău cu lăcomie aceeași moarte de pe feciorelnicele ei buze. Moartea aceea plină de cele mai grozave chinuri, ale cărei torturi le privea înfiorat pînă atunci; acea moarte înspăimîntătoare, el nu ezitase să și-o pricinuiască de bună voie, numai în schimbul sărutului acelei frumoase copile.

ÎNTÎMPINARE

Primim din partea d-lui Președinte al Clubului meseriașilor din localitate următoarea întîmpinare, căreia ne grăbim a-i face loc, de oare ce răspunsul acesta ne satisface dintr'un îndoit punct de vedere: din acel al convingerilor noastre cu privire la înțelepciunea și spiritul de ordin al meseria-

șilor din orașul nostru, cit și din acel al propriului lor interes, pentru care ne-am luptat în totdeauna.

Domnule Director,

În ziarul d-voastră No. 7, din 5 Martie a. c., se găsește publicată o scrisoare de amenințare, în care se vorbește de scumpetea plinei.

Acea scrisoare e prea grosolană, spre a nu fi înțeleasă că s'a făcut de două-trei brute în jurul unei mese, unde se încheagă idei de acelea, că estenirea vieții, fie chiar și a plinei, nu se poate obține de cit cu bita.

Din partea noastră sunt libere ideile, ori cari ar fi ele, însă fiindcă în acea scrisoare se vorbește de meseriașii constanțeni, cari ar fi aderînd la devastarea proprietății cetățenilor, protestăm cu toată energia.

Meseriașii din Constanța, avînd astăzi un club, au unde adresa plîngerile lor și au unde obține ori ce relațiuni de care ar avea nevoie, fără nici o zăbavă. Prin urmare, d-le director, noi nu îngăduim modul de a vedea al teroriștilor și nu permitem nici de a fi bănuși măcar, necum să ne facem părtași.

Sub-semnatul, timp de două zile am făcut investigații printre meseriași, sperînd a dovedi pe cineva, care să fi aflat pe autorul scrisorii în chestiune, și cu toții mirați ridicăm din umere. Toată masa meseriașilor suntem indignați de acest amestec al numelui nostru la fapte rele.

Dacă suntem pentru estenirea plinei, nu înțelegem să obținem aceasta cu ciomagul. Suntem noi în stare a provoca această estenire, însă numai pe căi legale, pacinice și aprobate de toată lumea.

Primiți, d-le director, stima mea,

Președintele Clubului Ch. Panaitescu.

Fraudele de la Banca de Scont

Demisia fostului director

În urma anchetei făcute de reprezentantul Băncii Naționale la Banca de Scont din localitate, cînd fostul director a refuzat de a pune la dispozițiunea acestuia toate scriptele și registrele cerute, agravîndu-se bănușile ce planau în jurul „nebănușului” pînă atunci Blebea, Consiliul de administrație a trebuit să se desmeticească și să hotărască îndepărtarea lui, — mai ales că Banca Marmorosh, care primise să comanditeze Banca de Scont, pusese această condițiune expresă.

Înainte însă de a i se comunica această hotărîre, se cere și se obține de la dînsul o garanție ipotecară, pe mai multe din imobilele sale, pentru suma de lei 105.000 reprezentînd conturile deschise d-lor A. Mangoianu, T. Georgescu și N. Gialicu.

Actul se află transcris la Tribunal sub No. 386, din 11 Martie a. c.

După ce Consiliul obține această ipotecă, îi și cere îndată demisiunea. Blebea, care bănușia acest lucru, avea rupte și lăsate la locul lor, file din registrul de depuneri. La cererea Consiliului trece în camera contabilului ca să-și scrie demisiunea și sustrage și foile din registrul arătat.

Blebea cere o permisie și nu se mai întoarce

În ziua de 15 c., urmînd a se întruni adunarea generală a acționarilor, rămîne ca fostul director să se descarce în ziua aceea de gestiunea sa. Pînă atunci cere și obține o permisie de o zi și jumătate, spre a se duce pînă la Cernavoda, unde — spunea — avea de lucru la cariera sa, carieră pe care de fapt o înstreinase, de la 14 Ianuarie a. c., d-lui Radoslav Radef, cu act de ceziune transcris la Tribunal, încă din acea zi.

În noaptea de 11 c., a plecat cu trenul și de atunci nu s'a mai înapoiat. De altfel fuga sa era premeditată, căci încă de la 10 Ianuarie a. c. Blebea și-a scos, la prefectura locală, pașaportul cu No. 26.

În noaptea plecării cumpără un revolver de la băcanul Draculi Mandjuri, de pe str. Carol.

Adunarea generală nu se poate ține. Somațiunea la domiciliu. Scrisorile către d. Niță Filip.

Blebea plecat, pe cit se vede, pentru totdeauna și pentru a cîștiga cit mai mult timp, pe deo-

parte trimite două scrisori d-lui Niță Filip, ca expediate din Cernavoda — pe care în trecerea sa pe acolo, le lăsase vîtafului de la carieră ca să le trimită și să deruteze astfel începuturile de urmărire — iar pe de alta, ia cheile de la casa de bani cu dînsul, incuind pe cele de la casa de registre tot acolo.

Lipsind toate scriptele, adunarea nu se poate ține. Se hotărîște a se trimite la domiciliul lui Blebea o somațiune, ca să se prezinte pînă la orele 9, a doua zi, care rămîne fără rezultat.

Descinderea Parchetului

D. procuror sesizat a doua zi a incuviințat spargerea casei cu bani. Operațiunea a durat cinci ore și a necesitat utilizarea unei forje cu oxigen și acetilenă dela construcția portului.

După deschiderea casei s'a instituit o comisie de verificare a scriptelor.

Dela primele cercetări s'a constatat, că d. Vasile Toma, unul din cenzori nu avea cauțiunea de 6.000 lei, depusă.

Fraudele descoperite

Delapidările și deturnările de fonduri comise de fostul director, întrec toate închipuirile.

Așa, s'a descoperit file rupte în registrul de depuneri. Și sunt sustrate tocmai filele 66—69, unde erau trecute — după cum ni se afirmă — sume considerabile.

Livretele de economii nu sunt toate înregistrate. Între altele, livretul d-lui V. Roșculeț, cu o sumă de 40.000 lei, nu se găsește trecut nicăderi. Și nu se știe, cite sunt de acestea!

Polițe cu termenul scăzut, de ale „prietenilor”, s'a găsit lăsate neprotestate.

Polițe achitate nu sunt operate în registre. Suma defraudată nu se va putea cunoaște însă exactă, decit atunci cînd vor prezenta livretele toți depunătorii.

În cazul cînd această sumă ar trece de 300.000 lei, situația Băncii este foarte periclitată.

Deznodămînt fatal

Ceeace nu voia să vadă Consiliul de administrație, sau — ca să fim drepti — majoritatea membrilor acestuia, era un lucru cunoscut pe piața noastră, — și dacă numai noi ne-am găsit să ridicăm glasul e fiindcă azi toată lumea caută să ia focul cu mâinile altuia!

Omul, care salariul de 500 lei pe lună îl da numai pe șampanie; omul, care din 40.000 lei lea cîta încasat în total decînd e la această Bancă, unde a venit sărac, lipit pămîntului, cu 120 lei pe lună ajunsese să poseadă o avere evidentă în mobile de peste 200.000 lei, era fatal s'o termine în așa fel.

Blebea în Grecia

După informațiunile noastre precise, fostul director al Băncii de Scont s'a refugiat în Grecia, cu care nu avem convenție de extradare. Dînsul a trecut în ziua de 13 c., prin Giurgiu la Ruscuc.

INFORMAȚIUNI

Cititorii noștri din oraș vor fi apreciat de sigur eforturile ce am făcut, săptămîna din urmă, pentru a-i ține în curent de aproape cu cele ce s'a trecut la Banca de Scont.

Cu toate greutatele locale, am făcut să apară trei suplimente, care s'au epuizat în mai puțin de o oră.

Nu vom cruța nici o osteneală și nici un sacrificiu, pentru ca și pe viitor să fim la înălțimea chemării noastre, ori de cite ori evenimente însemnate vor fi la ordinea zilei.

Cititorii din provincie vor putea găsi în numărul de față amănunte complete în chestiunea Băncii de Scont.

D-rul Sc. Anghelceanu dela regimentul 4 Roșiori a fost numit medic recrutor pentru județul nostru.

Înainte de a vă aproviziona pentru Sf. Sărbători ale Paștelui cu articole de coloniale, delicatose și băuturi, vizitați magazinele românești ale societății cooperative „Mercur”, din București și Constanța cele mai bine asortate cu aceste articole și cele mai estimo.

Vin alb de masă de Odobești cu 0,75 litru.

LICITAȚIUNI

PRIMARIA COMUNEI CONSTANȚA

11 Aprilie, orele 4 p. m., pentru darea în întreprindere a furniturii registrelor și imprimatelor necesare comunei.

21 Martie, orele 4 p. m., pentru închirierea gheretelor No. 30, 34, 35, 36, 40, 41, 42 și 58 din hala nouă și No. 8 din hala de sus.

TELEGRAME din SCHÖNKIRCHEN :

„Trimiteti-mi, vă rog, 6 bucăți Săpun de Lapte de Crin, marca „Cal de lemn”. Ram-bursat și prețul”.

Contesa Rautzau Bismark.

„Stimate domn, vă rog binevoiiți a-mi trimite 6 bucăți din excelentul Săpun de Lapte de Crin, marca „Cal de lemn”, contra-ram-burs, cum mi-ați trimis totdeauna”.

Cu stimă, Contesa I. Dohalsky.

Mai bine decât cu documentele de mai sus nu s'ar putea aduce un omagiu efectelor superioare și renumelului Săpunului de Lapte de Crin, marca „Cal de lemn”. Astfel, ne sosesc în fiecare zi acte de recunoștință, care certifică în mod clar cum că într'adevăr

Săpunul cu Lapte de Crin

marca „CAL DE LEMN”

este incomparabil de bun contra piștruelor, precum și pentru tratamentul tenului obrazului și aceasta o justifică consumul de milioane de săpunuri pe an, cu toată concurența altor săpunuri.

Același lucru și cu produsul „BAY-RHUM” pentru efectul incomparabil contra mătreței și a căderii părului precum și pentru întărirea părului și pentru a obține un păr abundent. Amândouă aceste produse sunt dela renumita și în toată lumea cunoscuta și apreciată fabrică

„BERGMANN & C-le” DIN TESCHEN, a E

care a fost fondată în anii 80 din secolul trecut, și care pe baza produselor ei ireproșabile a căpătat un loc de frunte printre celelalte fabrici de parfumerie din Austro-Ungaria.

În multe rânduri această fabrică a căpătat recompensa cea mai mare. La expozițiile din Drezda, Geneva, Praga, Zürich, Tetschen, Aussig și Reichenberg, medalii de aur și argint, ceea ce aduce omagii produselor ei superioare în articole de cosmetice și parfumerie.

Depozit LA DROGGERIA A. I. HELDENBUSCH

str. Carol (sub Hotel Regal)

și la Frizeria HRISTU EFTIMIADÉ, Strada Carol

COFETARIA PETRE POSTELNICU

Str. CAROL, 144. LA „FURNICA”

De Sărbătorile Paștelui un mare și bogat asortiment de OUA FRUMOASE de ciocolată, matase, candide, carton, talaj, porțolan, etc. Ouăle de ciocolată și candide sînt lucrate în laboratorul mîc, din cea mai fină ciocolată.

— COZONACI CUGLUFU CORNURI NUCA ETC. —
COMANDELE SE EXECUTA PROMT ȘI CURAT
— Prețuri mici și calitate bune —

DIMITRIE BALANESCU

No. 107, STRADA CAROL

Magazin de Fierărie

asortat cu broaște, lacăte, balamale, cuie de sîrmă, ciment, var hidraulic, nicovale, menghin-ele, etc., etc.

SPECIALITATE ÎN ARTICOLE DE VOPSELE FINE
— Uleiuri englezești și lacuri garantate —

GEORGEL PERLEA

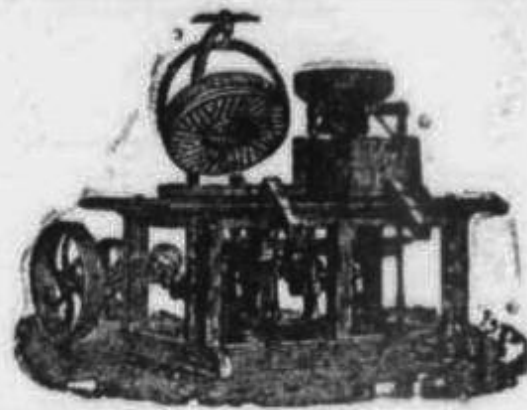
BRĂILA — CONSTANȚA

Reprezentant general pentru județul Constanța al Casei de Mașine Agricole

Nicolae Fehér & C-ie

Societate în comandită. — Furnizorii Curții Regale.

Depozitul instalat în Str. Mangaliel, în fața grădinei publice e asortat cu ultimele creațiuni ale industriei de mașini agricole, se află sub conducerea domnului St. Cișmegiu.



DE VINZARE

„Hotel Șerbănescu” compus din 16 camere, una prăvălie și dependințe, cum și casele de alături compuse din patru camere, sufragerie, bucătărie, depou, pivniță, etc., două curți spațioase, situate pe strada Cuza-Vodă (11 Iunie) vis-à-vis de Piața Carol; producătoare de un venit între 7—10.000 lei anual.

A se adresa d-lui G. Șerbănescu, str. Cuza-Vodă No. 44, Constanța.

BALLI FRANGOPOL

CONSTANȚA STRADA CAROL

(Casa Proprie)

MARE DEPOU DE BRĂNZETURI

En gros și en detail

Fabricațiune proprie, în special Cașcaval grecesc, Brînză albă telemea usul Brăila și diferite alte brînzeturi. Untură de rimători, Mezeluri diferite, Salamuri, etc., etc.

Cu ocazia Sf. Sărbători, Unt proaspăr, Unt topit de vacă, diferite brînzeturi proaspete, indig. și streine.

P. ȘAPIRA

FURNIZORUL CURTEI REGALE
CONSTANȚA

CEASORNICARIE, BIJUTERIE, ARGINTARIE ȘI OPTICĂ

SINGURUL MAGAZIN BINE ASORTAT ȘI CARE VINDE CEL MAI EFTIN

Ceasornicele Omega, Longines, Lip, Cyma, sunt de mare precizie

Cadouri pentru logodne, nunți și hotezuri. — Verighete pentru logodne, Model 1909

ARGINTARIE CA SERVICE DE CEAI, DULCEAȚA, LIQUER, etc.

Mare atelier pentru repararea ceasornicelor de comandă și giuvaergerie

Sute de scrisori de mulțumire la dispoziția onor. publice

COLECTURA NOROCOASA A LOTERIEI ROMINE

Comparați Loturi dela COLECTURA ȘAPIRA care s'au plătit deja sutimi de mii de lei.

Institutul Grafic „SPERANȚA”

BUCUREȘTI. Str. Pătrașcu-Vodă, 3. BUCUREȘTI (vis-à-vis de Creditul Rural).

Fiind asortat și reînnoit cu caracterele cele mai moderne

(dela cele mai renumite Fonderii de litere), este pus în plăcuta pozițiune de a

realiza lucrări relative la Artele Grafice, în toate limbile și în toate cu-

lăbriile cele mai moderate.

INSTALATIUNE ELECTRICA.

vis-à-vis de Creditul Rural.